הלכות פריקה וטעינה

ילקוט יוסף

מתוך ילקוט יוסף, מאת הרב יצחק יוסף.
הטקסט נלקח מאתר «ילקוט יוסף חינם – האתר להפצת יהדות» (yalkut.info).
זכויות היוצרים על הטקסט שמורות לבעליהן. הקובץ נועד ללימוד בלבד ואינו למכירה.
geulaquiz.com

סימן רעב – מהלכות פריקה וטעינה

א מי שפגע בחבירו בדרך ובהמתו רובצת תחת משאה, הרי זה מצוה לפרוק המשא מעליה, שנאמר, עזוב תעזוב עמו. ולא יפרוק ויניחנו נבהל וילך, אלא יקים עמו, ויחזור ויטעון משאו עליו. שנאמר, הקם תקים. ואם הניחו נבהל, ולא פרק ולא טען, ביטל מצות עשה, ועבר על לא תעשה, שנאמר לא תראה את חמור אחיך וכו׳. אולם אם היה כהן והבהמה רובצת בבית הקברות, אינו מטמא לה. וכן אם היה חכם או זקן מכובד שאין דרכו לפרוק ולטעון ברחוב, הואיל ואינה לפי כבודו פטור. וכל שאילו היתה שלו היה פורק וטוען הרי זה חייב לטעון ולפרוק בשל חבירו, ואם היה חסיד ועושה לפנים משורת הדין, אפילו היה הנשיא הגדול, וראה בהמת חבירו רובצת תחת משא של תבן, פורק וטוען עמו. והרמ״א חולק.

ב הרואה רכב שנתקלקל ונתקע בדרך, מצוה וחובה להגיש עזרה בכל מה שאפשר, ועל כל פנים יש בזה מצות גמילות חסדים. ובלבד שלא יסתכן בעצמו על ידי כך. [יחו״ד ה/סד]